

In memoriam Jeannette Wasscher

Jeannette Wasscher is als een van de laatsten in BO I komen wonen, op Stuurmankade 68. Afgelopen januari was het eindelijk zover. Haar kinderen Jalt en Lois betrokken de kamers beneden vooraan de kade. Jeannettes kamer was boven, met uitzicht op het water; een prachtige plek. Haar huis aan de Dick Greinerstraat was een huis geweest van verdriet – daar was ze na het overlijden van haar man Anno de Haan begin 1994 komen wonen –, het nieuwe huis zou de plaats zijn waar ze zelf zou sterven. Dat waren haar eigen woorden. Jeannette was al lang ziek. In augustus 1996 was bij haar voor de tweede keer borstkanker geconstateerd. Met veel energie heeft ze toen de handschoenen opgepakt en een reeks operaties, chemotherapiën en bestralingen ondergaan. Na een moeilijke periode kwam ze sterker terug dan ze was geweest. Wat zag ze er mooi uit. Juist in die tijd heeft ze zich gelukkiger gevoeld dan ooit. Er waren veel nieuwe impulsen: de vriendschappen met ouders van de Achthoek,

het ouderkoor, het vooruitzicht van de verhuizing naar het Borneo-eiland. In de Greinerstraat woonde ze op zichzelf, in BO I zou het allemaal anders, socialer en dus beter worden. Van hof 3 had Jeannette van meet af aan de mooiste tuin; de keukendeur stond altijd open, je kon zo binnen lopen. Ze genoot enorm van de activiteiten in het complex; overal naar binnen kijken, even aankloppen en een praatje maken. In het bureaucontact in haar hof was zij een aanwezige figuur.

Jeannette was cultureel antropoloog en als coördinator werkzaam bij een bureau dat onderwijsprojecten over de derde wereld verzorgt. Werken heeft ze het afgelopen jaar niet meer gedaan, dat kostte te veel energie en daar moest ze zuinig mee zijn. Jalt en Lois gingen ook niet meer naar de naschoolse opvang omdat Jeannette hen 's middags bij zich wilde hebben. Gelukkig kwam ze ook wat meer aan zichzelf toe. Vaak was ze aan het pottenbakken bij Loeke. Al haar dierbaren hebben het afgelopen half jaar nog een mooi stuk werk van haar gekregen.

Jeannette was er lange tijd van overtuigd dat ze beter zou worden. Ze wilde natuurlijk ook niet anders. Maar het laatste jaar was een voortdurend schipperen tussen hoop en vrees. Als ze zich eindelijk weer eens goed voelde, kwam er een uitslag die het tegendeel uitwees. Het was domper op domper. Maar Jeannette had door de jaren heen een enorm incasseringsvermogen opgebouwd. Waar de buitenwereld steeds pessimistischer werd, bleef zij geloven in het zo lang mogelijk uitstellen van het einde. Vlak voor de zomer ging het slechter; ze kreeg last van haar rug en haar ogen. Op 18 juni heeft ze nog meegezongen bij het open raamconcert op de Feike de Boerlaan, op het feest van BO I op 28 juni heeft ze nog gedanst en intens genoten van alles wat er gebeurde. Elke activiteit moest ze bezuren met een paar dagen rust en dat werd steeds meer. De vakantie brak aan, we hebben afscheid genomen in de overtuiging dat we elkaar zouden terugzien en nog een paar maanden zouden hebben. Het heeft niet zo mogen zijn. Het is allemaal ongelooflijk snel gegaan. Jeannette is op 31 juli in Amsterdam gestorven, in overgave, 41 jaar oud.

Het afscheid dat ze zelf nog heeft geregisseerd, was indrukwekkend in al zijn eenvoud en lichtheid. Alles wat de dood meestal afschrikwekkend maakt, was afwezig. Jalt en Lois hadden zelf haar kist versierd en beschilderd met golven, zeilbootjes en vissen. Dat was ook het thema van de afscheidsviering in de Dominicuskerk: over het water gaan, je laten meevoeren met de golven om elders aan te spoelen. Na afloop van de dienst hebben we Jeannette op een fietskar naar de Nieuwe Oosterbegraafplaats gebracht. De lange fietskaravaan dwars door Amsterdam onder politie-escorte was onvergetelijk. Daarmee heeft ze nog eenmaal een stempel gedrukt van non-conformisme. Jeannette is er niet meer, wat blijft zijn de herinneringen aan een bijzondere en sterke vrouw.

Jurjen Vis

Jalt en Lois blijven wonen op de Stuurmankade. Diny de Haan en Leon Mennen, hun tante en oom en tevens hun pleegouders, zijn bij hen komen wonen. Welkom Diny en Leon in BO I! In de volgende Nieuwsbrief stellen zij zich voor.

Jeanette
Wasscher

17-8-1936
31-7-1998

Anno de Haan

29-1-1960
13-1-1993

ben ik niet, Als ik de lief